

11 - 8 - 31

No t'he escrit avui, Mercè. Tor no
a ser exactament feliç. Però
tinc uns remordiments
horribles, ah, avui sí que
t'he fet a grossa. M'has de
perdonar per endarrossar, per què
sí t'explico el que he fet, ~~no~~ i
no m'has perdonat abans, ~~no~~
ja no podràs fer-ho.

No sé com hauria pogut contar
de la meua visita a Helena
amb l'Enriqueta. Amb el
l'heidatà que gesta l'Helena
hem parlat molt de tu, amb
l'Helena, i li hem agafat moltes
sames de conèixer-te. Però ha ha
gut de mandar quasi després
de dinar, i era molt mala hora.

Mi ha po més que en li arriba
un "endurpe" que té en perspectiva,
purjarà més sovint. Jo ja li he
dit com eres, quina mena de
monstre animava la terra hi
sua mitantista, etc. A la hi,
m'indico i dic. - Vols veure
quina mena de noia és?
~~Esperant.~~ Doncs té! -

Oh! Mercè, els pulcs no eren pas
de color de rosa, això no. Fins i
pot ser m'he aridat de que no
hossin dels que tenien un blau
més tendre.

Oh Mercè! em pots perdonar?
Ara he comès totes les terres
hiltracions i em veig incapaç de
vertèu retret. Perdona'm i
te'm decidant per totes les que
vulguis.

Mariu

11-8-37 b